

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3984/2025
26.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Стојковић, адвокат из ..., против тужених ББ, Јавног извршитеља из ... и ВВ из ..., ради побијања записника о усменом јавном надметању у поступку извршења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3388/24 од 18.12.2024. године, у седници одржаној 26.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3388/24 од 18.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3388/24 од 18.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П 291/23 од 15.08.2024. године, ставом I изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је без правног дејства према њему закључак о продаји непокретности од 18.10.2021. године у извршном предмету ИИв 145/19. Ставом II изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је без правног дејства према њему записник о другом јавном надметању за продају непокретности извршног дужника од 19.11.2021. године/уговор о продаји непокретности сувласничког дела од 1/6 идеалног дела к.п. бр. .. потес "...", пашњак, 6. класе укупне површине 300 м2, уписан у ЛН бр. .. КО Копаоник, закључен између јавног извршитеља ББ, као продавца и туженог ВВ, као купца, на усменом јавном надметању у извршном поступку под бр. ИИв 145/19 против извршног дужника АА у ... 19.11.2021. године. Ставом III изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев тужиоца да се утврди да је без правног дејства према њему закључак о продаји непокретности од 19.11.2021. године у извршном предмету бр. ИИ 145/19. Ставом IV изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца да се обавезе тужени јавни извршитељ ББ, као прадавац, да тужиоцу, као имаоцу законског права прече куповине под истим условима, односно за цену од 6.555,00 динара прода сувласнички део од 1/6 идеалног дела к.п. бр. .. потес "...", пашњак, 6. класе укупне површине 300 м2, уписан у ЛН бр. .. КО Копаоник, сачињавањем и овером код јавног

бележника уговора о продаји непокретности и да у супротном ова пресуда замени уговор о продаји и послужи тужиоцу као основ за упис права својине у делу од 1/6 на предметној непокретности у јавном регистру непокретности. Ставом V изреке, тужилац је обавезан да туженом јавном извршитељу ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 7.854,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 3388/24 од 18.12.2024. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Рашкој П 291/23 од 15.08.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени ВВ из ... је лично доставио одговор на ревизију тужиоца који Врховни суд није разматрао јер није поднет од стране адвоката, нити је тај тужени адвокат, што је супротно одредби члана 85. став 6. Закона о парничном поступку, којом је прописано да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је правилност закључка јавног извршитеља, туженог ББ о продаји непокретности у извршном предмету ИИв 145/19 од 18.10.2021. године. Побижана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца одбијен донета је применом одредбе члана 170. став 1, 174. став 4. и 193. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15 ... 54/19), који прописује начин заштите коју је тужилац имао могућност да користи. Тужилац у ревизији не наводи разлоге због којих би, у конкретном случају, његову ревизију требало разматрати као изузетно дозвољену, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, већ указује на погрешну примену материјалног права. Међутим, за примену института посебне ревизије, није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужилац је поднео 20.11.2023. године, а вредност предмета спора је 6.550,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић